

OKRESNÁ PROKURATÚRA POPRAD
Mnoheľova 833/26, 058 01 Poprad

Číslo: 2 Pv 352/25/7706-39
EEČ: 2-57-339-2025

Poprad 11.11.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno c Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno c Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený XXXXX. dňa 01.09.2025 v čase okolo 07.00 hod. v meste XXXXX na ul. XXXXX, na chodníku pred vstupom do objektu XXXXX, kde sa nachádza lekáreň, ako aj psychiatrická ambulancia, po slovnej roztržke fyzicky napadol svojho otca XXXXX, a to tak, že ho jedenkrát udrel pravou rukou do oblasti tváre, následkom čoho XXXXX spadol na zem, čím takto poškodenému XXXXX spôsobil zranenia, a to pomliaždenie tváre a zlomeninu krčka stehennej kosti vpravo, kde ide o úraz ťažký s predbežnou dobou liečenia 3 mesiace,

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Vykonaním zaistovacieho úkonu, a to zadržaním a obmedzením osobnej slobody podozrivej osoby – XXXXX, dňa 01.09.2025 o 13.00 hod. bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Dňa 01.09.2025 vydal vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX uznesenie ČVS: XXXXX ktorým bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v XXXXX, Odboru kriminálnej polície sp. zn. XXXXX zo dňa 02.09.2025 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Spáchanie skutku obvineným bolo v rámci vyšetrovania preukázané výsluchom svedka – poškodeného XXXXX, výsluchom svedka XXXXX, svedkyne XXXXX, ako aj zabezpečeným kamerovým záznamom a listinnými dôkazmi.

Obvinený XXXXX ml. vo svojom výsluchu ku skutku na otázky vyšetrovateľa nereagoval, neodpovedal na ne, ku skutku sa nijakým spôsobom nevyjadril.

Svedok poškodený XXXXX st. vo svojom výsluchu ku skutku uviedol, že XXXXX ml. je jeho syn, s ktorým sa v deň skutku vybral k psychiatrické MUDr. XXXXX ktorú syn navštevuje, nakoľko sa mu v posledných dvoch týždňoch zhoršil zdravotný stav - psychický, o čom ho telefonicky niekoľkokrát upovedomila jeho matka, s ktorou syn žije v spoločnej domácnosti. Už počas cesty v aute zo XXXXX do XXXXX k MUDr. XXXXX bol obvinený vulgárny, začal mu nadávať, používal sprosté slová, kričal, zvyšoval hlas. Po vystúpení z auta vo XXXXX vošli do čakárne ambulancie MUDr. XXXXX kde začal syn nervózne chodiť po čakárni, začal tam opäť nadávať, používať vulgárne slová, potom sa zrazu dvihol a išiel z čakárne preč, vonku pred budovu. On šiel za ním, volal ho naspäť a vtedy mu začal prudko nadávať vulgarizmami, že ho zabije, dobije, prišiel k nemu do úplne tesnej blízkosti, oči mal ako diabol, potom sa rozbehol a udel ho päťou pravej ruky do ľavého líca, na čo on spadol na zem, na pravý bok, ktorý si veľmi udel. Bolesť pocítil okamžite ako spadol, ihneď aj začal kričať o pomoc, kde v tom začal jeho syn kričať, že on ho obťažuje, na čo vybehol vonku pán XXXXX ktorý už pozná syna ako pacienta, a vzal syna do čakárne. Jemu pomohla pani lekárnička, ktorá taktiež vyšla na jeho volanie pred budovu, potom mu pomáhal aj pán XXXXX následne prišiel aj jeho kamarát, ktorý ho so synom viezol na ošetrenie, ktorý mu povedal, že stretol jeho syna, ako išiel preč, že už má všetko vybavené. On sa následne skontaktoval s políciou a presunul sa na ošetrenie do nemocnice, kde mu zistili, že má zlomenú stehennú kosť v kĺbe. Záverom uviedol, že syn je psychiatrický pacient, lieči sa na bipolárnu poruchu, manio depresívnu. Zdravotný stav sa mu zhoršil, pretože vysadil lieky, ktoré mal naordinované, kým bral lieky, všetko je v poriadku, funguje normálne.

Svedok XXXXX vo svojom výsluchu ku skutku uviedol, že dňa 01.09.2025 sa nachádzal v psychiatrickej ambulancii jeho manželky, XXXXX, vo XXXXX keď zrazu niekto silno zabúchal na dvere. Ako otvoril dvere, pred nimi stál XXXXX XXXXX,

a hlasno kričal, že je tu a že ho otec týra. Na to prišla jeho manželka a povedala, že majú počkať, ukázal sa aj otec, pán XXXXX XXXXX. V ambulancii volali na políciu kvôli jeho agresivite, no nedovolali sa. Následne v ambulancii cez otvorené okno počuli krik, a bolo počuť ako XXXXX XXXXX kričí o pomoc, na čo on vybehol von, v čakárni sa už nenachádzali, tak vybehol pred budovu, kde uvidel, že XXXXX XXXXX bol pri otcovi, ktorý sedel na schode smerujúcom do budovy a odskočil od neho. XXXXX povedal, nech ide s ním do ambulancie, kde ho poslúchol a išiel s nim, po ceste nadával na XXXXX, tvrdil, že to nie je jeho otec, že má iného otca. XXXXX nechal v čakárni a šiel pomáhať jeho otcovi, ktorého zobral do lekárne. XXXXX st. bol vystrašený a povedal mu, že ho napadol syn, udel ho päšťou, videl, že ľavá časť tváre mu už začala opúchať, taktiež sa sťažoval na nohu, že nemôže dobre chodiť, že už si volal RZP. Počas toho ako boli v lekárni, XXXXX ml. vyšiel von z budovy, na jeho výzvu, aby sa vrátil, nereagoval, bol ho aj hľadať autom okolo budovy, ale nenašiel ho.

Svedkyňa XXXXX vo svojom výsluchu uviedla, že XXXXX XXXXX nie je jej syn, je to syn jej manžela, nežije s nimi, žije so svojou matkou. Vie o jeho zdravotnom stave, psychické problémy začal mať už v roku 2018, bol niekoľkokrát hospitalizovaný, je pacientom v psychiatrickej ambulancii XXXXX K udalosti zo dňa 01.09.2025, teda k napadnutiu jej manžela uviedla, že nebola svedkom udalosti. Vedela, že XXXXX sa zhoršil zdravotný stav po psychickej stránke, vedela aj o tom, že manžel s ním mal ísť dňa 01.09.2025 na vyšetrenie k XXXXX Okolo 07.15 v ten deň jej volal manžel, že ho XXXXX napadol, že má prísť k doktorke. Pri príchode už manžel sedel v lekárni na stoličke, bol pri ňom aj XXXXX a jeho známy, ktorý ho ráno spolu so synom viezol na ošetrovanie, vravel, že ho strašne bolí ľavý bok a opísal udalosti, ktoré jeho napadnutiu predchádzali. V nemocnici následne zistili, že jej manžel má prasknutý krčok v bedrovom kĺbe a je potrebná operácia. XXXXX ml. nikdy predtým fyzicky na jej manžela nezaútočil, len sa mu verbálne vyhrážal, aj sa vtedy volala polícia, ale potom sa to stiahlo.

V rámci vyšetrovania vyvstala potreba vyšetrenia duševného stavu obvineného XXXXX, na základe čoho vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v XXXXX, Odboru kriminálnej polície na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu XXXXX na vyšetrenie duševného stavu sp. zn. XXXXX zo dňa 19.09.2025 uznesením sp. zn. XXXXX zo dňa 03.10.2025 podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribral do trestného konania na vyšetrenie duševného stavu obvineného XXXXX znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Zo záverov znaleckého posudku č. XXXXX zo dňa 14.10.2025 vyplynulo, že obvinený XXXXX ml. trpí duševnou poruchou v zmysle psychózy, a to schizoafektívnou poruchou, kde sa jedná o závažnú psychickú poruchu, nie prechodného charakteru, kde v dôsledku svojvoľného prerušenia liečby niekoľko týždňov pred skutkom došlo u obvineného k rozvoju manickej symptomatiky. Obvinený XXXXX ml. v čase spáchania skutku bol pod vplyvom vážnej duševnej poruchy, ktorou v čase skutku trpel, nebol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, nebol schopný svoje konanie ovládať, obe tieto schopnosti boli v čase skutku u obvineného vymiznuté. U obvineného sa jednalo o trestný čin z chorobnej motivácie. Pobyt obvineného na slobode z hľadiska psychiatrického je pre spoločnosť nebezpečný, nakoľko pokiaľ nebude pravidelne

užívať doporučené psychiatrické lieky, môže sa opäť dopustiť obdobnej trestnej činnosti. Obvinený pred skutkom niekoľko týždňov svojvoľne prerušil užívanie doporučenej psychiatrickej liečby, v dôsledku čoho došlo k dekompenzácií jeho psychického stavu, k rozvoju manickej symptomatiky. Znalčka preto doporučuje uložiť psychiatrické liečenie ambulantnou formou, ktorú považuje znalčka za postačujúcu, nakoľko aj pod vplyvom užívanej psychiatrickej liečby v prostredí ÚVV a ÚVTOS došlo už k ústupu manickej symptomatiky u obvineného, nevyžaduje sa aktuálne ochranné psychiatrické liečenie. Závislosť od alkoholu u obvineného zistená nebola. V minulosti síce bola pred viac ako 7 rokmi diagnostikovaná závislosť na viacerých psychoaktívnych látkach, táto je ale už viac rokov v neaktívnej forme. Z medicínskeho hľadiska nie je indikovaná žiadna forma ochranného protialkoholického, ani protitoxikomanického liečenia.

V priebehu vyšetrovania bol za účelom objektivizovania a posúdenia zranení utrpených poškodeným XXXXX pribratý do konania znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, kde so záverov znaleckého posudku č. 166/2025 vyplynulo, že poškodený XXXXX st. utrpel pri fyzickom napadnutí dňa 01.09.2025 pomliaždenie tváre v oblasti zygomatického oblúka vľavo, z medicínskeho hľadiska ide o zranenie ľahké a zlomeninu krčka stehnovej kosti zaklínenu, z medicínskeho hľadiska ide o zranenia ťažké, kde mechanizmus vzniku zranení zodpovedá spôsobu ako ho uvádza poškodený. Z hľadiska doby liečenia a obmedzenia na obvyklom spôsobe života je pri nekomplikovanom priebehu doba liečenia a práceneschopnosti pre takéto poranenie 6 mesiacov, kde táto doba sa dá považovať aj za dobu primeranú pri utrpených zraneniach. Obmedzenia v obvyklom spôsobe života pri zlomenine stehnovej kosti po operácii sú zvyčajne výrazné a dlhodobé, najmä u starších pacientov.

Prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona sa dopustí ten kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

V zmysle § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na jeden až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Chránenou osobou sa v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

V zmysle § 156 ods. 3 písm. c) Trestného zákona sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona sa ťažkou ujmou na zdraví rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods.4 Trestného zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Spáchanie skutku obvineným bolo v rámci vyšetrovania dostatočne preukázané predovšetkým výsluchom svedka – poškodeného XXXXX, ktorý popísal okolnosti spáchania skutku a usvedčuje z neho obvineného. Výpoveď svedka poškodeného je aj v zhode s výpoveďou svedka XXXXX, a taktiež svedkyne XXXXX, pričom samotný priebeh skutku je zachytený aj na kamerovom zázname z kamery MsP XXXXX snímajúcej priestor pred budovou psychiatrickej ambulancie XXXXX, ktorý bol do trestného konania vydaný v zmysle § 89a Trestného poriadku.

S poukazom na vyššie uvedené dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti bolo preukázané, že konaním obvineného XXXXX zo dňa 01.09.2025 bola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

V priebehu vyšetrovania bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na základe ktorého bolo zistené, že rozpoznávacía ako aj ovládacia schopnosť obvineného v čase skutku boli vplyvom duševnej poruchy – schizoafektívnej poruchy, ktorou obvinený trpel v čase spáchania skutku, vymiznuté. Vzhľadom k uvedenému je potrebné vyvodiť právny záver o nepríčetnosti obvineného XXXXX v čase spáchania skutku a v dôsledku tejto skutočnosti aj právny záver o absencii trestnej zodpovednosti obvineného s poukazom na ustanovenie § 23 Trestného zákona.

S ohľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že nepríčetnosť ako okolnosť vylučujúca trestnú zodpovednosť je chápaná ako stav, v ktorom páchatel pre duševnú poruchu prítomnú v čase spáchania skutku, nemôže buď rozpoznať protiprávnosť svojho konania alebo nemôže svoje konanie ovládať, pričom stačí, ak chýba len jedna z týchto schopností. Ako vyplýva z vyššie uvedeného znaleckého posudku obvinený XXXXX XXXXX bol v čase skutku pod vplyvom vážnej duševnej poruchy, ktorou trpel, v dôsledku čoho v čase skutku nebol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, nebol schopný svoje konanie ovládať, nakoľko u neho bola v čase skutku vymiznutá tak ovládacia, ako aj rozpoznávacía schopnosť, a preto nemôže byť trestne zodpovedný za svoje konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Gabriela Jasíková
prokurátorka